

15 lutego 1929 r.

Adm d 19/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9782.

Kl. ~~45~~ 15.

45c 19/06

Walenty Rogaliński
(Poznań, Polska).

Maszyna do wykopywania ziemniaków.

Zgłoszono 5 października 1927 r.

Udzielono 20 grudnia 1928 r.

Znane maszyny do wykopywania ziemniaków nie zawsze odpowiadają swemu zadaniu. Jedną z wad znanych maszyn tego rodzaju jest ta okoliczność, że wykopane ziemniaki zostają często uszkodzone, co powoduje późniejsze psucie się ich.

Wady znanych maszyn usuwa maszyna według wynalazku, która posiada dwie wirujące tarcze. Tarcze te obracają się w kierunkach dowolnych, w zależności od nastawienia większego koła stożkowego, osadzonego na osi kół biegowych, względem zazębiającego się z niem kółka stożkowego, umocowanego na wałku, biegnącym wzdłuż maszyny. Ziemniaki, przesunięte zapomocą radła na tarcze, zostają wskutek wirowania ich całkowicie uwolnione od ziemi i lekko odrzucone poza tarcze.

Maszyna, stanowiąca przedmiot wynalazku, jest uwidoczniona na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia ją w widoku z boku, fig. 2 — w widoku z góry, fig. 3 — tarczę wirującą w widoku z góry, a fig. 4 — boczny widok tarczy.

Na osi 1 osadzona jest rama 2, łącząca się z osadzoną na tej samej osi ruchomą ramą tylną 3. Koła biegowe osadzone są luźno na osi 1 i łączą się z nią zapomocą zapadki i odpowiedniego kółka 4. Ruchoma rama tylna posiada na swym końcu oś 5, na której osadzone są dwa zębate kółka stożkowe 6, zazębiające się z zębatego kółkami stożkowymi 7, umocowanymi na słupkach tarcz wirujących 8. Tarcze wirujące 8 zaopatrzone są w żebra 9, które oddzielają ziemię od ziemniaków. Tylna oś 5 o-

trzymuje napęd od osi 1] zapomocą zespołu kół stożkowych. Do ramy dyszlowej 2 przymocowane są wsporniki 10, na których jest zamocowana przegubowo ruchoma dźwignia dwuramienna 11. Dźwignia ta opuszcza lub podnosi ramę tylną za pośrednictwem drążka 12, łączącego się z przedłużoną słupicą 13 radła 14.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maszyna do wykopywania ziemniaków, znamienna tem, że rama dyszlowa (2) i rama tylna (3) osadzone są przegubowo na osi (1) i dają się nastawiać zapomocą dźwigni (11), zawieszanej na wspornikach (10) i połączonej drążkiem (12) z przedłużoną słupicą (13) radła (14).

2. Maszyna według zastrz. 1, znamienna tem, że przy końcu tylnej ramy (3) osadzona jest oś (5), na której umieszczone

są zębate kółka stożkowe (6), zazębiające się z zębatego kółkami stożkowymi (7), umocowanymi na słupicach tarcz wirujących (8).

3. Maszyna według zastrz. 2, znamienna tem, że tarcze wirujące (8) obracają się w kierunkach dowolnych w zależności od nastawienia koła stożkowego, osadzonego na osi kół biegowych, względem koła stożkowego, umocowanego na wałku, biegnącym wzdłuż maszyny, i zaopatrzone są w żebra (9).

4. Maszyna według zastrz. 2 i 3, znamienna tem, że oś tylna (5) otrzymuje napęd od osi (1) za pośrednictwem zespołu kół stożkowych.

Walenty Rogaliński.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

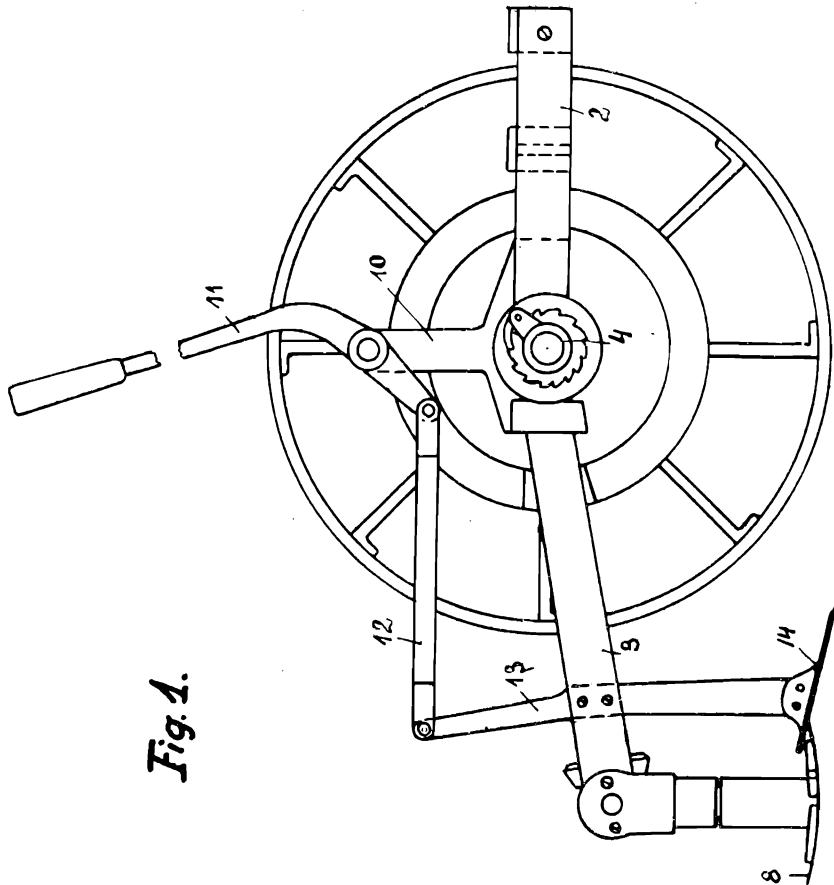

Fig. 1.

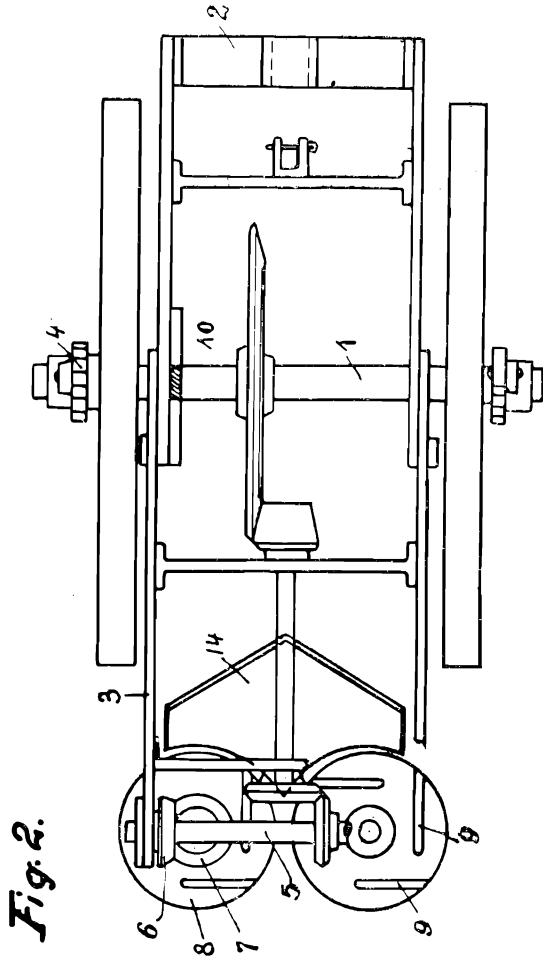

Fig. 2.

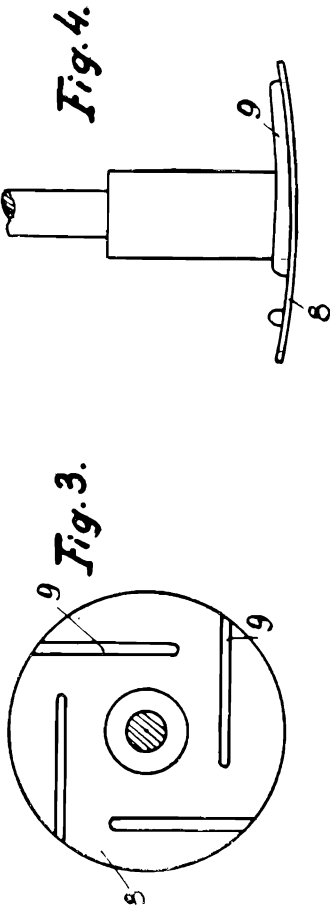

Fig. 3.

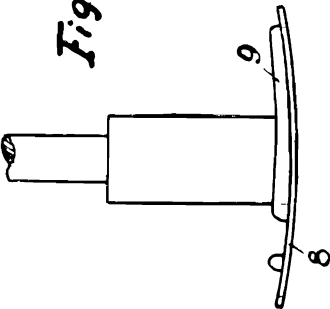

Fig. 4.